

İçimizden biri

1948 yılında Manisa'nın Akhisar ilçesinde doğdu. İlkokulu Akhisar'da okuduktan sonra, ortaokulu ve liseyi devlet parasız yatılı sınavlarını kazanarak Manisa Lisesi'nde bitirdi. 1966 yılında girdiği İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi'nden 1971 yılında mezun oldu ve hemen ardından Ege Üniv. Eczacılık Fakültesi Farmasötik Kimya Kürsüsü'nde bir yıl kadar asistan olarak görev yaptı. 1973 yılı Mayıs ayında sahibi ve sorumlu müdürü olduğu İzmir

Mithatpaşa caddesi'nde açtığı Dost Eczanesi ile serbest eczacılığa başladı.

Bir grup eczacı ile 1978 yılında oluşturulan Çağdaş Eczacılar Grubu'nun İzmir Eczacı Odası Seçimleri'ni kazanması ile İzmir Eczacı Odası Yönetim Kurulu Başkanı oldu. 12 Eylül 1980'de demokrasinin kesintiye uğradığı dönemde İzmir Eczacı Odası'na kayyum olarak atandı.

Çağdaş Eczacılar Grubu'nun ser-

best eczanelere yönelik en önemli politikalarından biri olan ecza kooperatifçiliği hareketinde öncü bir oluşum olarak o zamanlar İzmir Eczacı Odası'na bağlı olan Manisa'da İzmir Eczacı Odası Genel Sekreteri Ecz. Neşe Gülersoy'un öncülüğünde MEDAK'ın kurulmasında yer alırken, 1979 yılı Haziran'ın da İzmir'de EDAK'ın kurulmasında öncü olarak yer aldı.

Bu arada 1984 yılında Dost Eczanesi'ni kapatarak yaşamının serbest eczacılık dönemini de kapattı.

1983 yılında başladığı EDAK Yönetim Kurulu Başkanlığı ve Murahhas üyeliği görevini daha sonra Yönetim Kurulu Başkanı ve Genel Müdürü olarak sürdürürken 30 Aralık 1999'da aramızdan ayrıldı.

N. Işık Boyacıgiller 1980 sonrası belirgin bir biçimde meslek yaşamının rotasını ecza kooperatifçiliğine çevirirken, "ilkesel birliktelik, kurumsal ayrılık" düşüncesinin savunucusu olarak yaşamında da bu düşüncesini somut bir biçimde örnekledi.

Türk Eczacıları Birliği Merkez Heyeti'nde görev alması için yapılan tüm baskı ve önerileri kabul etmiyerek, yerinin ecza kooperatifçiliği hareketi ve EDAK olduğunu vurguladı.

Ardından anılar ve koskoca bir EDAK bıraktı.

çimizden
biri

İbrahim Yüncü

İşık'lı Günler

Konu vardır, yazıya döktün mü elindeki kalem kuş gibi hafiftir, kelimeler arda sıra dökülür sayfaya, konu vardır kalem kilitlenir gitmez bir santim öteye.

İşık ile ilgili yazımda da böyle oldu ama önümdeki sayfadan geçmişe adeta bir pencere açıldı. İnsanın gördüklerini yazması çok daha kolay, İşık'la beraber olmanın keyfi bir başka oluyor.

“Büyük başarısızlıkları göze alabilenler, büyük başarıya ulaşabilirler” sözü çok doğrudur. Ancak insan beyni ile düşünüp, yüreğiyle de hareket ediyorsa her zaman başarılıdır. İşık buna iyi bir örnektir. Yetmişsekizli yıllar da henüz kooperatif hareketinin eyleme dönüşmediği günlerde boş vakitlerimiz olurdu. Böyle zamanlarda Güzelyalı'daki Dost Eczanesi'ne İşık'ı ziyarete gider, derin sohbetlere girerdik. İşık'ın hedefleri çok genişti; duyguları, düşünceleri hep mesleğimizin standardını yükseltmeye yönelik proje üretmekte. Bir gün sohbet o kadar derindi ki artık hava kararmış elektrik

kesintisi de hala sona ermemişti ve vakit öyle geçiyordu ki, biz karanlığı yaşayıp da karanlığın farkına bile varamamıştık. Bunca yıl aradan sonra Türkiye hala karanlıklar ile, kesintiler ile uğraşiyor. Bizim mesleğimiz İşık'ın aydınlatığı yolda yeni bir yüzyıla girdi. Geride kalan yirmiiki yılda kooperatif hareketi sayesinde belki elli yıllık bir yol kat edildi. Bu hepimizi mutlu ediyor ve İşık'ı sevgi ile hatırlıyoruz.

Bir fikre sahip olmak bir şeydir, onu uygulamaya koymak ise işin asıl önemli kısmıdır. İşık bunu uygulayan kişidir, O'nun farkı budur.

Ben bazı insanların belli nedenler ile dünyaya geldiğine inananlardanım. Bu insanlar görevlerini tamamladılar mı sonsuz boşluktaki herhangi bir gezegende bir başka yaşamdadılar artık.

EDAK'ın kendi yerine geçiş kutlaması
(İşık Boyacıgiller, EDAK Mali İşler Danışmanı Mehmet Kutlay, Levent Kamacı, Emine Kutlay, Asuman Boyacıgiller, Nuran Yüncü, İbrahim Yüncü)

* EDAK Kurucu Yönetim Kurulu Başkanı, (1979 - 1983)
İzmir Eczacı Odası Denetleme Kurulu Başkanı

*içimizden
biri*

Levent Kamacık

Sonsuzdaki Işık

Can Yücel o "Maarif Müfettişi" Hasan Ali Yücel'i anlattığı şiirinde "Ben Hayatta En çok Babamı Sevdim" diyor.

Ben de Işık'ı en çok kendi zamanlarında sevdim.

İzmir'in alkol çöken akşamlarında ayrı ayrı semtlerde, telefonun iki ayrı ucunda belki yorgun ama keyifli saatlerde o **Yahya Kemal**, **Ahmet Haşim** okurdu, ben **Murathan Mungan**, **Mehmet Yaşin**. 80'li yıllarda **İnciraltı**'na park ettiğimiz **Neşe**'nin "örgüt arabası" sarı **Renault**'sunda **Işık**, **Neşe** ve ben İzmir Eczacı Odası'nın örgütsel sorunlarını yine bir İzmir akşamında kendimize ait zamanlarda bölüştük.

Kemal'in Yeri'nde Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği'nin etkinliği sonrası **Asuman'ın**, **Hamdi'nin** bulunduğu o küçük grup **Yekta Güngör Özden'i**, **Türkan Saylan'ı** ağırlarken ne kadar dingindik ve ne kadar uzaktık gündelik

yaşamın dayattığı gündemden ve o gündemin sığıllıklarından ve de o sığıllıklarda debelenenlerden.

Yazarken aklıma geliyor **Işık**! Hani ben "**Kemalist Cuntacıydım**" ya! Sonra nasıl hepimiz **Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği**'nde, nasıl da "**Kemalist**" olmuştuk.

Bir gün büroyu, beni direk hattan aradın. "**Reis**" dedin. (Sen bana **Reis** derdin, ben sana **Patron**) "**Yanımda çok sevdiğin biri vardı!**" "**Kulaklarını çınlattık**" **Bayer**'in Alman'dan çok Alman(!) satış Müdürü **Namık Badal** yanındaymış. Gündelik yaşamla da dalga geçiyorduk.

Menemen'de **1 Mayıs** kutladık hatırlayacaksın. **1 Mayıs**'ı artık **piknik** olarak kutluyorduk, **Ercan** düzenlemeyi üstlenmişti. Buz yoktu. İzmir'in Mayıs sıcaklığında rakıyı dereden soğuk(!) niyetine aldığımız suyla içiyorduk. Ağaçlardan küçük küçük tırtıllar düşüyordu kadehlerimize

O gün sen güneş gözlüğünü kaybettin. Hatırlıyorum. Ama asıl neyi hatırlıyorum biliyor musun - ki sonra da seninle konuşmuştuk - hayatında **1 Mayıs**'ı yaşamamış "**kadro**" lar vardı orada; yaşamının geçmişinde **piknik**, **Menemen**'de **1 Mayıs kutlaması** (!) olan....

Işık, herkes benim ne yazacağımı merak ediyor. Senin Türkiye ecza kooperatifçiliği hareketindeki yerini yazıp, herkesin, ilaç sanayicilerinin de kabul ettiği yeri yazıp, seni tekrarlamak istemiyorum.

Senin "**demokrat**" değil, çok daha keyiflisi "**sol**"

*"O gün sen güneş gözlüğünü kaybettin. Hatırlıyorum."
(Işık Boyacıgiller, Levent Kamacı, Neşe Boztok, Asuman Boyacıgiller)*

kimliğini yazmama gerek yok. **Aydınlar Dilekçesi**'ne baksınlar, belgeler anlatsın.

Ben senin sana ait zamanlarını sevdim. Yalnız zamanlarındaki insan duygusallığını sevdim.

Yarım bıraktın! O anıları da aldın gittin. Artık onları benim yazma hakkım yok. İki kişilikli onlar.

Yarım bıraktın Işık, Yanlışlarımızı bile konuşup, bölüşemedik seninle.

Beni sorarsan eğer, tek başıma yanlışlarımı yaşamaya devam ediyorum.

Ama artık ne Murathan Mungan, ne Mehmet Yaşın, ne Ahmet Haşım, ne de Yahya Kemal okunmuyor bu cemaatte.

Anlayan yok.

İdare ediyorum Işık.İdare ediyorduk ya!...